

terne, og der udredes altsaa ei nogen Rente af de modtagne Obligationer for fra 1ste Januar at regne, altsaa for de Skjøders Vedkommende, som udstedes i Aaret 1854, først fra den 1ste Januar 1855 at regne, og for dem, som udstedes fra 1ste Januar til 1ste April 1855, først fra 1ste Januar 1856 at regne, og erlægges denne Rente derhos første Gang den næste 1ste October, altsaa respective den 1ste October 1855 og den 1ste October 1856. Men fordi disse Activer saaledes blive senere rentebærende — idet iøvrigt de vedblivende Fordebogsafgifter erstatte den udsaldende Rente — maae Capitalerne dog opføres her, som i forrige Aar, hvor man regnede paa en Forsøgelse af Activerne herfra med 1,200,000 Rd., der ogsaa ventes at ville indkomme.

Da man vel, naar de forberedende Arbejder, som Taxationscommissionens Virksomhed næste Sommer vil udfordre, ere tilendebragte, kan, som ovenfor berørt, fridde hurtigere frem med Skjødernes Udstedelse end i indværende Finantsaar, i hvilket det dog haabes, at mindst 1300 Skjøder med tilhørende Obligationer m. v. ville blive færdige, men der ere forholdsvis flere mindre Eiendomme paa de øvrige Godser, end paa Odsherreds, som ventes færdigt til 1ste Januar 1855, saa tør Activmassens Forsøgelse i Finantsaaret 1855—56, hidrørende fra Salg af Bøndergods, dog et ansættes højere end til 1,100,000 à 1,200,000 Rd., og naar dertil lægges, hvad der vil vindes ved Salget af, idetmindste en Deel af, de under Frederiksgave hørende mindre Eiendomme og ved flere andre Eiendomme, for hvilke Kjøbesummerne ville komme ind under Activerne i 1855—56, tør den hele Forsøgelse vel ansættes til 1,500,000 Rd.

b) til Udgiften (der i indværende Aars Finantslov er bevilget med 11,930 Rd.):

I de foregaaende Budgetter havde der været Grund til at opføre til Dækning af idetmindste den større Deel af denne Udgift, hvad der indkommer ved det fastsatte Bidrag af Kjøberne ($\frac{3}{4}$ Procent af Kjøbesummen); dette er et lagttaget, men da de ommeldte $\frac{3}{4}$ Procent i Aaret 1855—56 kun vil være at berigtige af Fasteiendomme paa Kjøbenhavn, og Fre-

deriksborg Amter, der næsten udelukkende bestaae af Huse og Huuspladse, saa er denne Refusion kun beregnet til 5000 Rd.

I Betragtning saavel af det heldige Resultat, der allerede er opnaaet ved de hidtidige Salg baade af Fasteegods og af Hovedgaarde, Skove og andre Eiendomme, som af den Omstændighed, at en til Domainernes Formindelse svarende Nedsættelse i Bestyrelsesudgifterne først vil kunne opnaaes ved end yderligere Salg, maa Finantsudvalget indtrængende gjentage, hvad tidligere Finantsudvalg have udtalt, at man maa ønske de Eiendomme folgte, for hvilke der kan opnaaes en Kjøbesum, der er større end deres virkelige Værdi for Staten.

II. Skovvæsenet.

Medens Staten ikke selv driver sit Fordebogs, men har overladt sammes Brug til den private Industri mod bestemte Afgifter, lader den derimod Skovdomainerne bestyre for sin Regning af særlige dertil antagne Embedsmænd og Betjente. Til de Grunde, der i Almindelighed tale imod, at industrielle Foretagender drives for offentlig Regning, kommer med Hensyn til Skovbruget endnu den, at Productet og den væsentligste af de staaende Capitaler træde frem i samme Stikfelse, i Form af Ved, saa at det ingenlunde er let at see, om en Indtægtsforøgelse hidrører fra forøget Production eller fra at Grundcapitalen angribes, og at der under en Bestyrelse, som blot ikke er meget opmærksom herpaa, let kan indsnige sig store Misgreb, der ere desto farligere, fordi der kan gaae lang Tid hen, inden de blive iøinefaldende. Hertil kommer endnu en anden Omstændighed: hvad der i andre for Statens Regning drevne Industrigrene som oftest factiff gjør sig gjældende, om det end sjelden indrømmes af vedkommende Bestyrere, nemlig at der ved Driften ikke tages overveieende Hensyn til sand Deconomi, det træder ved Skovbruget aabenlyst frem, idet Benævnelsen Statskove har fremkaldt Forestillingen om et eget Statskovebrug, der skal drives ikke for materiel Fordeel (hvilket overlades til det private Skov-